

Guds beskydd

”Nej, han som Israel bevarar, han slumrar inte, han sover inte.” PS. 121:4

FÖR KÖTTET [dvs. förnuftet utan Bibeln, reds. anm.] verkar det inte vara sant. För det kan väl inte kallas att bevara, när djävulen och världen plågar oss med olika slags olycka, ja, att Kristus själv blev uppspikad på korset? Hur är det möjligt att kalla det bevarande eller omsorg, när den största övergivenhet råder? Dessa ord är därför andens och tron, inte köttets, ögonens eller känslornas ord. Enligt köttet har Gud inte alls bevarat patriarken Jakob, när Josef blev såld av sina bröder. Likväl har det i efterhand visat sig vara så att Gud just därigenom bevarat Jakob – genom att Josef blev så gott som kung i Egypten. Så bevarar Gud inte heller oss på så sätt att vi slipper dö eller se de våras död. Inte heller gör han det så att vi inte varje dag måste lida mycket ont i en ond värld. Hur vakar då Gud över oss? Hur visar det sig att Gud är en beskyddare och väktare över oss? Vi måste lyfta våra ögon upp till bergen, till Gud själv och hans Ord. Där ska vi lägga märke till vad Gud säger, nämligen att han inte slumrar eller sover – som köttet anser – utan är en beskyddare och bevarare som dag och natt håller vakt om oss. Detta ord tillägnar sig tron och rättar sig efter det Ordet – hur envist än köttet vill se saken på sitt sätt, det vill säga att Gud varken ser eller hör utan är lik dem om vilka det står i psalmen: ”De har ögon men ser inte. De har öron men hör inte” (Ps. 115:5-6).

Vi som är troende och ser världens blindhet bör därför vara förvissade om detta: Denne dolde väktare (som är en trons vakt) är allsmäktig över oss. Den heliga Skrift undervisar oss om att djävulens rike är ett syndens, dödens och lögnens rike. Om det är sant innebär det att djävulen alltid försöker få människorna att synda. Han strävar i vart fall efter att få oss dithän att vi syndar, kommer vilse och dör. Vi är alltså överallt i döden. Vi är alltid i fara för synden och riskerar att komma bort från Gud. Men den heliga Skrift lär oss genom vår erfarenhet att om Gud inte vakade när vi sover, eller sörjde för oss när vi är sorglösa, skulle vi varje stund synda eller dö. Detsamma gäller om Gud inte beskyddade och bevarade oss när vi känner oss trygga. Det är denne vakt och ingen annan som vi har att tacka för att vi ännu lever och inte för varje dag faller i större synd. Det är om den väktaren David här talar. Så undervisar oss den heliga Skrift och så tror och känner också de fromma. Genom sitt och hela kyrkans exempel upplever de att vi genom Kristus utan uppehåll räddas från död och annan fara – både i andligt och kroppsligt avseende. Det gäller oss som genom dopet och tron är insatta i Kristi rike. Ur denna övertygelse kommer dessa härliga predikningar av profeterna, som säger att jorden är full av Guds barmhärtighet, att hans barmhärtighet varar i

evighet och är oändlig. Ibland får djävulen som han vill. Han överfaller och fördärvar människor med plötsliga olyckor. När det händer ska vi tänka på att han gärna och alltid skulle göra så om han inte hindrades av vår himmelske väktares beskydd. För denne fiende skulle ha lust att så mycket som det står i hans makt både andligen och kroppsligen fördärva alla människor på jorden. Men om det nu är det han vill, varför sker det då inte? Det beror utan tvekan på att vår väktare vakar. Tron måste fatta detta. Därför lägger David till det lilla ordet ”nej”. Det är

för att man ska se hur gärna han vill trycka in denne väktare i vårt hjärta.

Eftersom Guds ord uppenbarar denna Guds omsorg och anden tror den, ser köttet den inte. Därför förstår köttet inte dessa ord eftersom förnuftet [utan Skriften] endast går efter vad det ser och känner. Det räknar inte med Ordet och vad Gud har lovat. Men tron behåller livets Ord och motar tillbaka all rädsla och fara. Det är med hjärtats förtröstan på sin väktares omsorg som den troende människan tränger sig igenom all fara till livet.

*Gud alltid stöd mig giver
att jag ej stappla må.
Han aldrig tröttad bliver,
hans ögon öppna stå.
Han nådigt mig bevarar
och skyddar mig från fall,
mig dag och natt försvarar,
välsignar ock mitt kall.*

MARTIN LUTHER

Evangelisk själaspis för hemmet

Torsdag. Femte veckan efter Trefaldighet, s. 346.

Bibliska betraktelser för var dag i året ur Dr M Luthers Skrifter

Utvalda och ordnade av Julius Leopold Pasig

Stockholm 1882. Bearb. av red.

Begrunda är en bilaga till

Till Liv – evangelisk-luthersk
Missionstidning – organ för
Evangelisk Luthersk Mission –
Bibeltrogna Vänner (ELM-BV).

Äldre artiklar i urval återfinns på
www.tillliv.se

Redaktionsråd

Anders Månsson
Thomas Nilsson
Peter Henrysson (redaktör)
Tel. 046-211 84 61
begrunda.red@telia.com

Prenumeration

Helår 70 kr/år för *Till Liv*-prenumerant
Helår 90 kr/år för övriga (två nummer/år)
Kontakta:
Ingrid Holmqvist
Storkågeträsk 11
934 94 Käge
prenumeration.tillliv@hotmail.com

Kan rekvideras

som småskrift på BV-Förlag,
0435-521 77 för 45 kr/ex.

Grafisk form

Johanna Gustavsson
Design för Livet HB
till.liv.design@telia.com